

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ΄

Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τίτλο: «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις», σελ. 4003 – 4120

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενσωματώνουμε -τι ενσωματώνουμε;- μία ευρωπαϊκή οδηγία για την προστασία ανθρώπων, για τη διεθνή προστασία. Σοβαρολογούμε;

Αυτή τη στιγμή μιλάμε η Ευρωπαϊκή Ένωση εν τη σοφία της πληρώνει εκατοντάδες εκατομμύρια σε δουλέμπορους, στους χειρότερους μετακινητές ανθρώπων ψυχών στην Αφρική, στα βόρεια της νότιας Λιβύης, αυτούς που υποτίθεται ότι κυνηγούσαμε παλαιότερα ως διακινητές ανθρώπων ψυχών. Τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη βούλα του λογιστηρίου των Βρυξελλών καταβάλλει δισεκατομμύρια, γιατί; Για να χτίζουν εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στρατόπεδα συγκέντρωσης μέσα στη Σαχάρα, στην έρημο, στα νότια της Λιβύης, εκ μέρους μας, για να μην έρχονται εδώ κατόπιν οι μετανάστες. Αυτές οι κυρίες και οι κύριοι των Βρυξελλών θα στείλουν σε εμάς τώρα στο ελληνικό Κοινοβούλιο οδηγία για το πώς θα προστατεύουμε τους ανθρώπους; Με ποιο ηθικό έρεισμα;

Δεν σημαίνει ότι εμείς είμαστε ανώτεροι ηθικά από τους Βρυξελλιώτες. Εμείς χτίσαμε τη Μόρια, οι σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ βάλανε την υπογραφή σας για να χτιστεί στρατόπεδο συγκέντρωσης στο νησί μας, στη Λέσβο. Εμείς προσυπογράψαμε την κατάπτυστη συμφωνία της κ. Μέρκελ με καθέναν από τους ηγέτες των ευρωπαϊκών χωρών, γιατί δεν τόλμησαν να το περάσουν αυτό στη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πέρασαν στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών, ξέροντας πάρα πολύ καλά ότι δεν θα άντεχε στο φως της κριτικής μιας συνθήκης και μιας διαδικασίας έγκρισης συνθηκών.

Όμως, ας το δούμε το πράγμα λίγο πιο γενικά και όχι συγκεκριμένα. Ο διαχωρισμός μεταξύ προσφύγων και μεταναστών, που είναι όντως κομμάτι του Διεθνούς Δικαίου, έχει μια ιστορία που είναι πάρα πολύ διαφορετική από το παρόν. Πάμε πίσω στο 1922, στη Μικρασιατική Καταστροφή. Καραβιές Ελλήνων της Μικράς Ασίας έφυγαν. Πολλοί από αυτούς κατέληξαν στο Ellis Island στη Νέα Υόρκη.

Άλλοι είχαν φύγει από την Πελοπόννησο, από την Αίγυπτο. Μιλάμε για Έλληνες συμπατριώτες μας, οι οποίοι κατέληξαν στο Ellis Island. Εκεί καταγράφηκαν και έγινε ο διαχωρισμός, αν ήταν κάποιος διωκόμενος ή απλά μετανάστης. Δεν πέταξαν στη θάλασσα, δεν έβαλαν στα καράβια αυτούς που ήταν μετανάστες και δεν θεωρούνταν επίσημα πρόσφυγες να τους επιστρέψουν πίσω. Έγινε η διαλογή τους και ακολούθησε η ένταξή τους στην αμερικανική κοινωνία. Σήμερα οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν θα ήταν τόσο ισχυρές αν δεν είχε συμβεί αυτό.

Από το 1924 και μετά ξεκινάει μια ξενοφοβική διαδικασία, η οποία εξυπηρετούσε συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα εντός των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Το 1929, με τη Μεγάλη Ύφεση, ξεκινάει και η μεγάλη πλάνη, η οποία είχε μια έντονη νότα ανθελληνισμού. Είναι καταγεγραμμένο ότι οι πρώτες προσπάθειες εντός των Ηνωμένων Πολιτειών να σταματήσει η ελεύθερη ροή μεταναστών μέσα από το Ellis Island στις Ηνωμένες Πολιτείες είχε βάλει στο στόχαστρο μετανάστες από την Ελλάδα και από την Ιταλία. Ο ανθελληνισμός, η ξενοφοβία είχε και ελληνικό πρόσημο.

Με τη Μεγάλη Ύφεση ποια είναι η μεγάλη πλάνη; Ότι οι ξένοι μάς παίρνουν τις δουλειές μας. Το έχετε ξανακούσει αυτό; Ποτέ ξένοι δεν πήραν δουλειές Γερμανών. Σε καμία χώρα του κό-

σμου στην ιστορία του καπιταλισμού δεν έγινε αυτό. Οι ξένοι δημιουργήσαν πιο πολλές θέσεις εργασίας από αυτές που πήραν. Ναι, η προσφορά εργασίας αυξήθηκε όταν είχαμε μεταναστευτικά ρεύματα, είτε αυτό ήταν στις Ηνωμένες Πολιτείες είτε στην Αυστραλία ή εδώ στην Ελλάδα το 1991, μετά την κατάρρευση του σιδηρού παραπετάσματος, είτε οπουδήποτε αλλού. Ταυτόχρονα, όμως, αυξάνεται και η ζήτηση εργασίας λόγω των πολλαπλασιαστικών αντιδράσεων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Το σιδηρούν παραπέτασμα πού το θυμήθηκαν!

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜΕΡΑ25): Έχετε δίκιο. Είναι μία έκφραση, κυρία Παπαρήγα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜΕΡΑ25): Αποσύρου την έκφραση. Μετά την κατάρρευση των σοσιαλιστικών χωρών. Συμφωνούμε;

Να προχωρήσω, όμως, στην ουσία, γιατί στην ουσία νομίζω ότι συμφωνούμε, τουλάχιστον ως προς αυτό.

Με τη Μεγάλη Ύφεση ξεκινάει μια ιδεολογική διεργασία, που στόχο έχει τη διάσπαση, τη διαίρεση, τη διχοτόμηση των μη προνομιούχων ανθρώπων, των εργαζομένων σε όλες τις χώρες, να στρέφεται ο ένας εργαζόμενος εναντίον του άλλου εργαζόμενου, να στρέφεται ο γηγενής εναντίον του ξένου.

Ερχόμαστε στα τέλη της δεκαετίας του '40 και στις αρχές της δεκαετίας του '50, τότε που οι Ηνωμένες Πολιτείες μετά τη μεγάλη πλάνη που ακολούθησε τη Μεγάλη Ύφεση, κατεβάζουν τα ρολά, κλείνουν την ελεύθερη πρόσβαση μεταναστών στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τότε ανοίγει η Γερμανία, η Αυστραλία και ο Καναδάς για τους Έλληνες και για τους Ιταλούς και για τους Γιουγκοσλάβους μετανάστες. Το γεγονός ότι οι συμπατριώτες μας στην Αυστραλία, στο Σίδνεϊ, στη Μελβούρνη, στο Τορόντο του Καναδά ήταν νόμιμοι, είχαν νόμιμα χαρτιά, ήταν απόρροια μιας διοικητικής απόφασης των αρχών των χωρών αυτών ότι δεν θα τους χαρακτηρίσουν «λαθρομετανάστες», «λαθροεισβολείς». Πολύ ενδιαφέρουσα αυτή η έκφραση! Λες και υπάρχουν νόμιμοι εισβολείς! Τέλος πάντων.

Να είστε σίγουροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι, αν δεν είχε παρθεί εκείνη η απόφαση και είχαν αποκλειστεί οι Έλληνες από τον Καναδά, από την Αυστραλία, από τη Γερμανία, θα είχαν πάει ως «λαθραίοι» μετανάστες.

Παρεμπιπτόντως, είναι εντελώς τυχαίο -μπορεί και να είναι, αλλά θα μου επιτρέψετε μία ρητορική ερώτηση- το γεγονός ότι έρχεται αυτό το νομοσχέδιο, αυτή η ενσωμάτωση της κατάπτυστης οδηγίας από μια Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν έχει κανένα ηθικό έρεισμα να μας λέει πώς θα προστατεύσουμε τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, την ίδια στιγμή που συζητείται υπό την επικεφαλίδα «Απόδοση ψήφου στους Έλληνες απόδημους», ένα νομοσχέδιο, μια παρέμβαση που ουσιαστικά στερεί το νόμιμο εκλογικό δικαίωμα στην ψήφο για το 90% των αποδήμων, αυτών των ανθρώπων που τότε πήγαν στην Αυστραλία, στον Καναδά; Σοβαρολογείτε όταν λέτε ότι θα τους ζητάτε να σας φέρνουν χαρτιά από τα προξενία που να αποδεικνύουν ότι έχουν μείνει δύο χρόνια στην Ελλάδα, για να ασκήσουν το δικαίωμα που ήδη έχουν; Κλείνω εδώ την παρένθεση.

Θεωρώ ότι δεν είναι εντελώς τυχαία αυτή η σύμπτωση και στις δύο περιπτώσεις και του σημερινού νομοσχεδίου, αλλά και του τρόπου με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι δικοί μας απόδημοι, οι δικοί μας μετανάστες ως πολίτες της χώρας -για πολίτες της χώρας μιλάμε, για ανθρώπους που έχουν ελληνική ιθαγένεια και ελληνικό διαβατήριο- που πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά από τους γηγενείς, από αυτούς που ζουν εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τότε που ξέσπασε η δημοσιονομική κρίση, από τότε που κατέρρευσε ουσιαστικά όλο το μύθευμα περί θωρακισμένης Ελλάδας στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωζώνης, το ένα μνημόνιο μετά το άλλο στέλνει τα παιδιά μας στο εξωτερικό, δημιουργεί μια νέα γενιά μεταναστών. Πολλοί από αυτούς -ας το προσέξουμε αυτό- θεωρούνται «λαθρομετανάστες» στις χώρες στις οποίες έχουν πάει. Γι' αυτό ας είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί όταν μιλάμε για «λαθρομετανάστες». Δεν μπορεί μια χώρα σαν τη δική μας, η

οποία παράγει κύμα μετά το κύμα πρόσφυγες, μετανάστες, που είναι τα παιδιά που διώχνει η πατρίδα, να ενστερνίζεται αυτή τη μισανθρωπική γλώσσα και αυτές τις έννοιες, οι οποίες ούτε νομική υπόσταση έχουν αλλά σίγουρα ούτε πολιτική και ηθική υπόσταση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τότε που ξεσπάει η κρίση του 2010 και ιδίως μετά τις πρώτες αφίξεις μεταναστών εξ Ανατολών, αρχίζει το μύθευμα ότι δεν υπάρχει μόνο η οικονομική κρίση, υπάρχει και η κρίση του προσφυγικού. Είναι άλλη μία κρίση και αυτή. Δεν υπάρχει άλλη κρίση. Δεν υπάρχει κρίση προσφυγική. Υπάρχει οικονομική κρίση, κατάρρευση των βασικών θεμελίων της Ευρωζώνης, τα οποία με νύχια και με δόντια -βλέπουμε σήμερα το θέαμα των εσωτερικών συγκρούσεων στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας- ο Μάριο Ντράγκι και άλλοι προσπάθησαν να διατηρήσουν εν ζωή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αντιμετωπίζει προσφυγική, μεταναστευτική κρίση. Η Ελλάδα την αντιμετωπίζει, γιατί δεν υπάρχει Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν δέχεται να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα ως έχει, ως ευρωπαϊκό πρόβλημα. Μας στέλνει όμως οδηγίες, που εμείς βεβαίως -«ναι» σε όλα λέμε- νιώθουμε την ανάγκη να τις ενσωματώσουμε έτσι όπως μας έρχονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προσφυγικό, η έλευση αυτών των «Αθλών», των ανθρώπων που έχουν βάλει τον εαυτό τους σε μια απίστευτη κακουχία, σε μια απίστευτη περιπέτεια για να γλιτώσουν και έρχονται εδώ, χρησιμοποιείται από την «καλή κοινωνία» της χώρας μας, από την ολιγαρχία της χώρας μας, για να το πω πιο απλά, ως αντιπερισπασμός, σε μια προσπάθεια να δημιουργηθεί ένας αξιοπρεπής ρατσισμός μέσα από τον οποίο υπάρχει διαστρέβλωση της πραγματικής απειλής που αντιμετωπίζει η χώρα. Η χώρα αντιμετωπίζει μια απειλή ανθελληνισμού όχι γιατί έρχονται οι ξένοι, αλλά γιατί φεύγουν τα δικά μας παιδιά μέσα από τη μνημονιακή διαδικασία.

Πάντοτε ο ρατσισμός λειτουργούσε ως ασφαλιστική δικλίδα σε περιόδους κρίσης. Θυμάστε πώς ξεκίνησε η Χρυσή Αυγή; Στόχευε τους Γερμανούς γενικά, λες και όλοι οι Γερμανοί είναι εχθροί των Ελλήνων, ακόμα και οι προλετάριοι, ακόμα και τα θύματα της λιτότητας που επέβαλε η γερμανική πολιτική ηγεσία. Μετά από λίγο το στόχαστρο πήγε από τους Γερμανούς στους Πακιστανούς. Πολύ γρήγορα έχουμε θύματα, όπως ο Παύλος Φύσσας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το «κατηγορώ» του ΜΕΡΑ25 απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο και τη φιλοσοφία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που το διέπει είναι η προσπάθεια αποτροπής έλευσης νέων μεταναστών μέσα από τη διώξή τους, μέσα από την επιβολή όλο και πιο τιμωρητικών διατάξεων και μεθόδων πάνω τους, είναι ότι κρίνεστε τόσο ως ανήθικοι όσο και ως αναποτελεσματικοί.

Η αναποτελεσματικότητα της ανηθικότητάς σας είναι αυτό το οποίο θα θυμούνται οι επόμενες γενεές όσον αφορά νομοσχέδια σαν και αυτό. Δεν θα μειώσετε τις ροές των μεταναστών στη χώρα όσο και να αυστηροποιήσετε τις διαδικασίες, όσα δικαιώματα και να τους αφαιρέσετε, όσο και να δυσκολέψετε τη ζωή τους.

Διότι οι ροές αυτές έχουν από πίσω τους ένα σκεπτικό και μια λογική σιδηρόφρακτη και αδυσώπητη, που τα δικά σας «τεχναλάκια» και ο δικός σας μισανθρωπισμός όσο αποτελεσματικά και να προσπαθήσετε να τον εφαρμόσετε, κυρίες Χρυσοχοϊδη -και είμαι σίγουρος ότι θα προσπαθήσετε να το κάνετε-, απλά δεν πρόκειται να αποδώσει.

Το μόνο που αφήνει ένα τέτοιο νομοσχέδιο, μια τέτοια νοοτροπία πίσω της είναι η διχόνοια, είναι η δηλητηρίαση των ψυχών των Ελλήνων. Δημιουργήσαμε και δημιουργήσατε κι εσείς, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τα εσωτερικά σύνορα, αποδεχόμενοι την κοινή δήλωση Μέρκελ και των υπόλοιπων Αρχηγών, που είπαν «ναι σε όλα» και γι' αυτό -απ' όλες τις χώρες, όχι μόνο από εμάς. Αποδείχθηκε ουσιαστικά ότι τα νησιά μας έχουν άλλο καθεστώς. Υπάρχει ένα νοητό σύνορο που τουλάχιστον κάποιος άνθρωπος που έχουν το δικαίωμα να είναι στη Λέσβο και στη Σάμο δεν έχουν το δικαίωμα να είναι στη Χαλκιδική και την Πελοπόννησο.

Εισαγάγαμε σε αυτή τη χώρα -κι εσείς το κάνετε ακόμη πιο έν-

τονα με το νομοσχέδιό σας- εσωτερικά σύνορα, εσωτερική διαίρεση, όταν ξεκινά μια ολόκληρη διαδικασία με το ποια είναι τα δικαιώματα που έχει ο Έλληνας πολίτης σε σχέση με τον πρόσφυγα, ακόμη και με αυτόν που έχει χαρτιά για να είναι πρόσφυγας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Γραμματέα του ΜέΡΑ25)

Συνειδητοποιείτε τι είναι αυτό που μεταφέρουμε στα νέα παιδιά σήμερα εδώ, στη χώρα μας, αλλά και εκτός Ελλάδας, όταν τους λέμε ότι ένα παιδί το οποίο έρχεται βρεγμένο, με πνιγμένο τον πατέρα του ή τη μάνα του, φτάνει στη Λέσβο, θα περάσει απ' αυτή τη διαδικασία την οποία εσείς περιγράφετε και, αν είναι από το Πακιστάν ή τη Νιγηρία, θα επιστρέψει στην ασφαλέστατη χώρα την Τουρκία, ενώ ένας Ουκρανός ημιμαφίτζος, ο οποίος έχει διακόσια πενήντα χιλιάρια και έρχεται και παίρνει τρία διμερίσματα εδώ στο Κουκάκι, ερημοποιεί το Κουκάκι μέσα από το Airbnb και παίρνει βίζα Σένγκεν, για να ζει στο Βερολίνο; Συνειδητοποιείτε ποιο είναι το μήνυμα που περνάει αυτή η πολιτική στην επόμενη γενιά; Είναι ένα μήνυμα δηλητηριώδες.

Κύριε Υπουργέ, τι σκοπεύετε να κάνετε στους δικούς μας ανθρώπους τους οποίους εμπλέκετε στο μισανθρωπικό σας νομοσχέδιο; Πάρτε τους γιατρούς. Με ποιο δικαίωμα, κύριε Χρυσόχοιδη, βάζετε έναν Έλληνα γιατρό, μια Ελληνίδα γιατρό, να αποφανθεί αν έχει βασανιστεί, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, ένα ανθρωπινό ρετάλι που είναι μπροστά του και τρέμει όταν το εξετάζει; Θα πρέπει να κρίνει ο γιατρός μας αν έχει βασανιστεί ή όχι; Πιστεύετε εσείς ότι αυτό, πρώτον, μπορεί να οδηγήσει σε μια σωστή απόφαση το ιατρικό μας προσωπικό και, δεύτερον, αφήνει αλώβητη την ψυχή των γιατρών μας;

Τι νομίζετε ότι θα νιώσει ο αστυνομικός που εσείς έχετε εξουσιοδοτήσει να συμπεριφέρεται με αποτρόπαιο τρόπο απέναντι στους μετανάστες, μόνο και μόνο για να πετύχετε την αποτροπή μέσα από τη δίωξη και τον μισανθρωπισμό; Πώς αυτός ο άνθρωπος, ο αστυνομικός, θα πάει στο σπίτι του και θα χαϊδέψει την κόρη του και τον γιο του και πώς θα νιώσει εκείνη τη στιγμή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά εντάσσονται σε ένα γενικότερο ιστορικό πλαίσιο και αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι ως Ευρωπαίοι, όχι μόνο ως Έλληνες και όχι μόνο ως μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Ας κοιτάξουμε για ένα δευτερόλεπτο μακροσκοπικά τα τελευταία χίλια χρόνια. Τι θα δούμε; Μία ήπειρο, την Ευρώπη, που στέλνει караβιές ολόκληρες, εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων, σε όλες τις ηπείρους του κόσμου. Αυτό κάνουμε ως Ευρωπαίοι χίλια χρόνια. Μεταναστεύουμε στις Αμερικές, την Αυστραλία, την Αφρική, την Ασία. Καταστρέφουμε τις ηπείρους αυτές ως επί το πλείστον, που και που κάνουμε και κάτι καλό, αλλά συνήθως διαλύουμε τις τοπικές κοινωνίες εκεί που ως Ευρωπαίοι πήγαμε. Τι έχει συμβεί τα τελευταία χρόνια; Είναι πολύ απλό. Γεράσαμε. Η ευρωπαϊκή ήπειρος γερνάει δημογραφικά. Μην μπορούμε τώρα στο γιατί και το πώς. Είναι μια πραγματικότητα.

Και όταν μια ήπειρος γερνάει, είναι πολύ φυσικό να υπάρχουν μεταστροφή-αντιστροφή των μεταναστευτικών ροών. Θα έρχονται από τις υπόλοιπες γωνιές της γης στην Ευρώπη, ιδίως αν τους βομβαρδίζουμε κιάλας ή συμμετέχουμε στον βομβαρδισμό τους ή συμμετέχουμε στην κλιματική αλλαγή που ανεβάζει τη θερμοκρασία στους πενήντα βαθμούς Κελσίου. Προφανώς θα έρχονται. Και είναι πιο νέοι και δεν τους αφήνουμε να ζήσουν στα σπίτια τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Νομίζετε ότι με «τειχαλάκια» και με αυστηροποίηση κατάπτυστων νομοσχεδίων, όπως αυτό που τολμάτε να μας φέρετε σήμερα εδώ, θα λυθεί αυτό το πρόβλημα; Εδώ πρόκειται για μείζονα ζητήματα, που αφορούν έναν πανευρωπαϊκό σχεδιασμό.

Και θα μου επιτρέψετε να κλείσω με ένα κειμενάκι το οποίο έγραψε μία κοπέλα. Το όνομά της είναι Warsan Shire και προέρχεται από μια χώρα που σύμφωνα με το νομοσχέδιό σας, δεν νομίζω ότι της δίνει το δικαίωμα να κάνει αίτηση για άσυλο. Λέει το εξής:

«Κανείς δεν εγκαταλείπει το σπίτι του, εκτός αν το σπίτι του είναι το στόμα του λύκου. Το βάζεις στα πόδια και δεν σταματάς όταν φτάσεις τα σύνορα της χώρας σου, μόνο όταν όλο το χωριό τρέχει μαζί σου και οι γείτονες τρέχουν ακόμη πιο γρήγορα από

σένα, με τις ανάσες τους ματωμένες στους λαιμούς τους. Τρέχεις όταν δεις το αγόρι που κάποτε σε φίλησε κλεφτά πίσω από το παλιό εργοστάσιο λαμαρίνας, να κρατά τουφέκι μεγαλύτερο από το μπόι του. Εγκαταλείπεις το σπίτι σου, όταν το σπίτι σου δεν σε αφήνει να μείνεις.».

Οι άνθρωποι που εσείς θα βάλετε, οι δημόσιοι λειτουργοί, να εφαρμόσουν το νομοσχέδιο απέναντι σε μία τέτοια πολίτη του κόσμου -που δεν ήθελε να είναι πολίτης του κόσμου, αλλά αναγκάστηκε να γίνει πολίτης του κόσμου-, αυτοί οι άνθρωποι, είτε είναι γιατροί είτε δημόσιοι υπάλληλοι είτε αστυνομικοί, πώς νομίζετε ότι θα μπορέσουν να διαχειριστούν αυτή την τεράστια αντίφαση;

Κλείνω με την πρόταση του ΜέΡΑ25. Πρώτον, ένταξη στις τοπικές κοινωνίες όλων όσοι βρίσκονται ήδη στον ελληνικό χώρο. Το αντίθετο από τα ξερονήσια, το αντίθετο από τις Μόριες και τις Αμυδαλέζες. Σε όλες τις πόλεις και κωμοπόλεις αυτό σημαίνει αλληλεγγύη Ελλήνων προς Έλληνες, όχι μόνο οι Μυτιληνιοί και οι Σαμιώτες, αλλά όλοι να μοιραστούμε αυτούς που ήδη έχουμε εδώ.

Δεύτερον, μια πραγματική μεταναστευτική πολιτική, στην οποία θα έχουμε στόχους για το πόσες χιλιάδες θα παίρνουμε κάθε χρόνο και από πού, να μπορούν να κάνουν αιτήσεις οι πολίτες, είτε αυτοί που θέλουν να μεταναστεύσουν είτε αυτοί που τρέχουν από τα σπίτια τους, γιατί τα σπίτια τους δεν μπορούν να τους κρατήσουν, να κάνουν αιτήσεις ασύλου στα προξενεία μας.

Και βεβαίως -μιλώντας για τους ανθρώπους μας, τους γιατρούς, τους αστυνομικούς και τους δημοσίους υπαλλήλους- είναι απαραίτητο να εμπλέξουμε τους μετανάστες και τους πρόσφυγες που ζουν σε αυτή τη χώρα και πολλοί από αυτούς είναι φτασμένοι και επαγγελματικά. Να εμπλέξουμε και να διαπιστώσουμε μετανάστες και πρόσφυγες που βρίσκονται ήδη εδώ και ξέρουν πολύ καλύτερα τι συμβαίνει στις χώρες τους στον τρόπο με τον οποίο διαχειριζόμαστε αυτούς που έρχονται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω λέγοντας ή θυμίζοντάς σας ότι στη συζήτηση που είχαμε με τον κύριο Πρωθυπουργό, στην Ώρα του Πρωθυπουργού, όταν απάντησε στο ερώτημά μου για το μεταναστευτικό, ο κ. Μητσοτάκης έκλεισε τη συζήτηση λέγοντας ότι «στο φανταστικό του κ. Βαρουφάκη υπάρχει μια Ελλάδα που ανοίγει τις πόρτες σε όλους», αλλά στην πραγματικότητα, την οποία εκείνος διαχειρίζεται ως Πρωθυπουργός, τα πράγματα θα είναι διαφορετικά.

Δυστυχώς, φαίνεται ότι θα είναι διαφορετικά: Μια ξενοφοβική Ελλάδα χτίζεται από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μια ξενοφοβική Ελλάδα, που τελικά βασίζει την πολιτική της σε ένα οικονομικό πρόγραμμα το οποίο έχει έρθει από τις Βρυξέλλες και το οποίο αφελληνίζει τη χώρα, στέλνει τα δικά μας παιδιά στο εξωτερικό, την ώρα που τις μόνες οδηγίες που ενστερνίζεται είναι αυτές οι οποίες δηλητηριάζουν την ψυχή των νέων μας, των παιδιών μας, των γιατρών μας, των αστυνομικών μας.

Εμείς ως ΜέΡΑ25 στοχεύουμε σε μια Ελλάδα φιλόξενη βασικά στους Έλληνες -κάτι με το οποίο το «ναι σε όλα» στο τέταρτο μνημόνιο δυστυχώς δεν συνάδει- και φιλόξενη στους ξένους μη προνομιούχους, που σε τελική ανάλυση, για να θυμηθούμε και μια παλιά έκφραση, θα κληρονομήσουν τη γη.

Ευχαριστώ πολύ.